

Gözlerin Kalmadı Aklımda

– meltem · 27 Şubat 2012

gözlerin kalmadı aklımda...

son bakışından içime yazılan mısralar kaldı da

gözlerin kalmadı aklımda...

susmuşken bağıryordun ayrılık vakti, biliyorum
çünkü saçların uçuşuyordu yorgun kelimelerimin kanatlarıyla...

bir adam çığırkanlık yapıyordu sen susuyordun çılgınca
bundandı korkusu nefesinin...
çalınmış sıcak ekmek kokusu heyecanıyla
alıp gidivermek istiyordum nefesini
çığırkan adam alıp gitmeden bedenimi

bir kedi sürünüyordu
gölge boyuboyunca sana yaslanmışken
gece bir sırrın ıslığını çalıyordu
uyuşmuş dudaklarıyla
bir gece
bir kedi medet umuyordu
kalanlardan olmamak için...

sen kirpiklerin ayrılığı taşısın diye mi indirmiştin gözlerini yere
bilmem,
ben gözyaşlarım yüreğine değmesin diye
çivilemişim gözlerimi hem
sen en felaket hamuşundayken...

sus-ma
susmasaydın...
koca gövdesiyle beni sürüklerken yollar arası hengame
yüzünü avuçlarımın içine doldurup
sereserpe dolacaktım gözlerinden gönlüne...
lakin...

yerdeki çakıl taşlarından çıkan veda iniltimizdi son duyduğum
sustun ve gittim

yıllarımı sana yazdıran gözlerinden yoksun kalarak
ardıma baka sürüne
saçlarının kokusunu dolduramadan parmak ularıma
ve yazdığın mektubu yırttığını farkedemeden
evirdim rotamı
sensiz iklimlerin
dengesiz mevsimlerine...

gözlerin kalmadı aklımda
son bakışından içime yazılan mısralar kaldı da
gözlerin
kalmadı aklımda...